

С влязла в сила на 22.03.2012г. присъда на Специализиран наказателен съд на Филип Дончев, жител на гр.Кюстендил, било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и 10 месеца при първоначален режим на изтърпяване – за извършване на престъпление по чл.321 ал.5 вр. ал.3 т.1 НК. Наказанието изтърпял в Затвор Бобов дол, като бил освободен на 30.12.2014г. През м.март 2015г. започнал работа и до лятото на 2018г. не извършил друго престъпление.

През м.ноември 2018г. в Областна дирекция на МВР гр.Кюстендил постъпила информация за разпространение на наркотични вещества в кв.“Изток“ на гр.Кюстендил от лице на име Филип. Назначена проверка установила, че става въпрос за Филип Дончев и била планирана операция за извършване на претърсване в обитавания от него недвижим имот.

На 27.11.2018г. сутринта полицейски автомобил, в който се намирили служители на ОД МВР - Петров и трима негови колеги, заел позиция в близост до дома на Дончев. Полицаяте влезли в двора и почукали на входната врата. Показала се съпругата на Дончев – Таня Дончева и попитала какво става. Петров отвърнал, че търсят Дончев и помолил жената да го повика. След малко Филип Дончев излязъл отвън, а Петров се легитимирал със служебна карта на полицейски служител и обяснил, че ще бъде извършено претърсване на двора и къщата с цел откриване на наркотични вещества. Дончев видимо се притеснил и опитал да се върне в къщата. Петров го настигнал при входа и с дясната ръка го хванал за яката. Дончев се извъртял и за да накара полиция да го пусне, затръшнал рязко на два пъти входната врата. Петров изпитал силна болка в лакътната става и пуснал Дончев. Последният опитал да избяга през един от задните прозорци на първия етаж, но бил задържан.

При извършеното претърсване в двора на къщата под кучешка колиба бил открит буркан от компот, в който имало 65 бр. пакетчета от алуминиево фолио. При отварянето им се установило, че в тях се съдържа бяло прахообразно вещество. При извършения на място полеви наркотест веществото реагирало като хероин.

Видно от експертно заключение, веществото в откритите 65 бр.пакетчета представлява високорисково наркотично вещество „хероин“.

Видно от съдебномедицинска експертиза, при прегледа на Петров било установено охлузване на кожата в областта на десния лакът, което е причинило болка и не представлява разстройство на здравето.

Видно от дактилоскопна експертиза, на част от пакетчетата били открити пръстови отпечатащи, оставени от Дончев, а на друга – от неговата съпруга.

Въпроси :

1. Каква е правната квалификация на извършеното? Аргументирайте се.
2. Кой първоинстанционен съд е компетентен да разгледа делото?
2. Ако е налице множество престъпления, то съществува ли правна възможност за извършването на което и да е от тях на дееца да бъде наложено наказание „пробация“?
3. Приложим ли е института на условното осъждане по чл.66 ал.1 НК по отношение на Дончев?
4. Приложима ли е разпоредбата на чл.78а НК?
5. Може ли в конкретния случай Таня Дончева да бъде защитник на своя съпруг, ако същият бъде привлечен към наказателна отговорност?

1 *Изтеглен казус* *D* *B* */*

1. Каква е правната квалификация на извършеното? Аргументирайте се.

От данните в казуса може да се направи извод, че Филип Дончев и неговата съпруга Таня Дончева са извършили престъпления от общ характер, както следва:

1.1. престъпление по чл. 354а, ал. 2, т. 4 във вр. с ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 2, във вр. с чл. 29, ал. 1, б. „а“ НК, извършено от Филип Дончев:

Родов обект на престъпленията са комплекс от обществени отношения, включващи широк кръг от имуществени интереси, живота и здравето на неопределен брой хора, безопасното осъществяване на обществената дейност в обществото. С тяхното извършване се създава опасност за засягане на лични и имуществени права и интереси на един широк и предварително неопределен кръг лица.

Непосредствен обект на престъпленията по чл. 354а НК са обществените отношения, които възникват и се развиват във връзка с производството, преработката, придобиването, държането и разпространението на наркотични вещества или техни аналози. Разпоредбата е бланкетна и предполага прилагането на Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите, който регламентира съответните обществени отношения. С оглед на включването на хероина в Приложение № 1 (в списъка на „Растенията и веществата с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарна медицина“), в чл. 30 от ЗКНВП, е въведена изрична забрана за производството, преработването, търговията, съхраняването, вноса, износа, транзита, пренасянето, превозването, предлагането, придобиването, използването, и притежаването на растенията, наркотичните вещества и техните препарати.

От обективна страна изпълнителното деяние се изразява в държане на високорисково наркотично вещество – хероин без надлежно разрешение. „Държането“, осъществено от Ф. Дончев и Т. Дончева представлява трайно състояние на фактическа власт върху определена вещ – наркотични вещества и се осъществява независимо от мястото, където се намира вещта. Престъплението е формално. Признак от обективната страна в състава на престъплението е липсата на надлежно разрешение. Въз основа на данните в казуса може да се направи извод за липсата на надлежно разрешение – наркотичното вещество е укрито, а Дончев видимо се притеснил и опитал да избяга.

Деянието е извършено от Дончев при условията на опасен рецидив по смисъла на чл. 29, ал. 1, б. „а“ НК, тъй като го е сторил, след като е осъждан за тежко умишлено престъпление на лишаване от свобода, не по – малко от една година, изпълнението на което не е отложено по чл. 66 НК, както и не са изтекли 5 години от неговото изтърпяване (с присъда на Специализирания наказателен съд му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от 2 години и 10 месеца при първоначален режим на изтърпяване – за извършване на престъпление по чл. 321, ал. 5, във вр. с ал. 3, т. 1 НК). Филип Дончев е реабилитиран по право при условията на чл. 86, ал. 1, т. 2 НК в 5 – годишния срок по чл. 30, ал. 1, изр. 1 НК, но съгласно изр. 2, реабилитацията в този срок не изключва прилагането на чл. 29 НК.

Субект на престъплението може да бъде всяко наказателноотговорно лице, не се изисква да притежава особено качество.

От субективна страна деянието се осъществява с пряк умисъл – Дончев съзнава общественоопасния характер на деянието (законовата забрана за придобиването, държането и разпространението на хероин), предвижда общественоопасните последици и иска тяхното настъпване. Налице е специална цел – деянието е извършено с цел разпространение на хероина. Извод за това следва от пакетирането на множество дози хероин, както и от постъпилата информация. Същевременно, липсват данни за осъществяване на изпълнителното деяние във формата на разпространение. Деянието на Дончев е осъществено при съучастие (съизвършителство) с неговата съпруга – за това

Решение на казус № 3 от конкурса за младши съдии в СГС (2021 г.)

може да се направи извод от откритите нейни дактилоскопни следи върху част от пакетчетата и съответно се характеризира с общност на умисъла.

Следователно, от обективна страна Филип Дончев, без надлежно разрешително, в съучастие като съизвършител със съпругата си Таня Дончева, е държал с цел разпространение високорисково наркотично вещество – хероин, като деянието е извършено от Дончев при условията на опасен рецидив по смисъла на чл. 29, ал. 1, б. „а“ НК.

1.2. престъпление по чл. 131, ал. 2, т. 4 във вр. с чл. 130, ал. 2 НК, извършено от Филип Дончев:

От данните в казуса е видно, че Филип Дончев е причинил на служителя на ОД - МВР Петров лека телесна повреда по чл. 130, ал. 2 НК, изразяваща се в причиняване на болка. Леката телесна повреда е осъществена по отношение на полицейски орган, при изпълнение на службата му, поради което е налице квалифициращия признак по чл. 131, ал. 2.

Родов обект на престъпленията против личността, сред които са и телесните повреди, са обществените отношения, които осигуряват неприкосновеността на личните права и законните интереси на физическите лица, регламентирани в Конституцията.

Непосредствен обект на престъпленията по раздел втори на Глава втора на НК са обществените отношения, които осигуряват неприкосновеността на здравето и физическата цялост на личността.

От обективна страна, изпълнителното деяние е осъществено чрез действие – двукратно затръшване на входната врата. Въздействието върху обекта на посегателството характеризира престъплението като резултатно увреждащо. Нанесената лека телесна повреда представлява увреждане, което е причинило болка (съгласно Постановление № 3 от 1979 г. на Пленума на ВС, болката е краткотрайно преживяване на неприятно усещане, произтичащо от физическо въздействие, а страданието е продължаваща болка). От обективна страна е налице особен признак (причинена е лека телесна повреда на полицейски орган), което води до извод за прилагане на разпоредбата на квалифицирания състав по чл. 131, ал. 2, т. 4 НК.

Субект на престъпленията по чл. 130 НК е всяко наказателноотговорно лице – не са предвидени особени качества, които трябва да притежава извършителят.

От субективна страна е налице пряк умисъл – Дончев съзнава общественотоопасния характер на деянието си, предвижда общественотоопасните последици (предвижда, че чрез затръшването на вратата ще причини болка или страдание на Петров) и иска настъпването на тези последици. В съзнанието на Дончев се отразява наличието на квалифициращия признак, доколкото според данните в казуса Петров се легитимирал със служебна карта на полицейски служител.

1.3. престъпление по чл. 354а, ал. 1 във вр. с чл. 20, ал. 2 НК, извършено от Таня Дончева:

За родовия и непосредствения обект на престъпленията, както и за изпълнителното деяние, субекта, умисъла и общността на умисъла, важи казаното по-горе. От субективна страна деянието се осъществява с пряк умисъл – Дончева съзнава общественотоопасния характер на деянието (законовата забрана за придобиването, държането и разпространението на хероин), предвижда общественотоопасните последици и иска тяхното настъпване. Налице е специална цел – деянието е извършено с цел разпространение на хероина.

За разлика от деянието на Дончев, извършено при условията на опасен рецидив, деянието на Дончева следва да се квалифицира по ал. 1 на чл. 354а НК, тъй като няма данни за нейно предишно осъждане.

Решение на казус № 3 от конкурса за младши съдии в СГС (2021 г.)

Следователно, от обективна страна Тая Дончева, без надлежно разрешително, в съучастие като съизвършител със съпруга си Филип Дончев, е държала с цел разпространение високорисково наркотично вещество – героин.

2. Кой първоинстанционен съд е компетентен да разгледа делото?

Компетентният първоинстанционен съд се определя по правилата на родовата (материалната) и местната (териториална) подсъдност, установени съответно в чл. 35 и чл. 36 – 37 НПК, а при особената подсъдност – в чл. 396 и чл. 411а НПК. НПК изрично и изчерпателно определя случаите, в които компетентен е окръжен съд (съответно Софийският градски съд по силата на чл. 88 ЗСВ), както и военен съд и Специализираният наказателен съд, а също така и Софийският градски съд в специфичните случаи на чл. 35, ал. 3 НПК. По всички останали дела компетентност има съответният районен съд, освен ако някое от правилата на подсъдността по връзка между делата предвижда друго.

Съгласно чл. 35, ал. 2 НПК, делата за престъпления по чл. 354а, ал. 1 и 2 НК са подсъдни като първа инстанция на Окръжния съд, а съгласно ал. 1 на чл. 35 НПК, делата за престъпления по чл. 131, ал. 2, т. 4 във вр. с чл. 130, ал. 2 НК – на Районния съд. При наличие на обвинение срещу едно лице за няколко престъпления, подсъдни на различни по степен съдилища, намира приложение разпоредбата на чл. 38 НПК – делото за всички престъпления е подсъдно на по-горния съд, а когато съдилищата са от еднаква степен – на съда, на който е подсъдно делото за най-тежкото престъпление. В случая компетентността на Окръжния съд се обуславя именно от правилото на чл. 38 НПК, а не на чл. 40 НПК (доколкото по отношение и на двамата съучастници в престъплението по чл. 354а, ал. 1 и 2 НПК по правило е компетентен един и същ съд) или на чл. 41 НПК (доколкото разпоредбата касае обединяване на дела, които са вече образувани).

Кой от множеството равни по степен съдилища, е компетентен да разгледа делото като първа инстанция, се определя по правилата на териториалната (местна) подсъдност, съдържащи се в чл. 36 НПК (за престъпления, извършени в страната) и в чл. 37 НПК (за престъпления, извършени в чужбина). Общото правило, приложимо и в конкретния казус, е че делото е подсъдно на съда, в чийто район е извършено престъплението – чл. 36, ал. 1 НПК. Престъплението е извършено в гр. Кюстендил, следователно компетентен да разгледа делото е Окръжен съд – Кюстендил.

3. Ако е налице множество престъпления, то съществува ли правна възможност за извършването на което и да е от тях на дееца да бъде наложено наказание „пробация“?

Множество престъпления има когато с едно деяние са извършени няколко престъпления (идеална съвкупност) или ако едно лице е извършило няколко отделни престъпления, като в зависимост от наличието на влязла в сила присъда между отделните престъпления е налице реална съвкупност от престъпления (еднородна или разнородна, ако са от различен вид) или рецидив.

От данните в казуса може да се направи извод, че са извършени две престъпления от Филип Дончев, преди да има влязла в сила присъда за което и да е от тях (в условията на разнородна реална съвкупност) – по чл. 354а, ал. 2, т. 4 във вр. с ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 2, във вр. с чл. 29 ал. 1 б. „а“ НК и по чл. 131, ал. 2, т. 4 във вр. с чл. 130, ал. 2 НК, наказуеми съответно първото с лишаване от свобода от пет до петнадесет години и глоба от двадесет хиляди до сто хиляди лева, а второто – с лишаване от свобода до три години. Следователно в Особената част на НК, при диференциацията на наказанията, не е предвидено наказанието пробация за извършените от Филип Дончев престъпления. Регламентираните в Общата част на НК обаче правила за индивидуализация на

Решение на казус № 3 от конкурса за младши съдии в СГС (2021 г.)

наказанията предвиждат възможност за замяна на предвидените в Особената част наказания в случаите, когато и най-лекото от тях се окаже несъразмерно тежко, при наличието на изключителни или многобройни смекчаващи обстоятелства. Предпоставките за замяна на наказанието лишаване от свобода, когато такова е предвидено в Особената част, видно от чл. 55, т. 2, б. „б“ НК, включват липса на предвиден минимум на това наказание в съответната разпоредба на Особената част. Тъй като за първото престъпление е налице минимум (5 години) на наказанието лишаване от свобода, то замяната с пробация е недопустима. Доколкото обаче за второто престъпление, извършено от Филип Дончев (по чл. 131, ал. 2, т. 4 във вр. с чл. 130, ал. 2 НК), не е предвиден най-нисък предел на наказанието, за същото е налице правна възможност да бъде наложено наказание пробация – ако съдът установи, че са налице предпоставките на чл. 55 НК, ал. 1, т. 2, б. „б“ (включително ако делото се разглежда по реда на Глава двадесет и девета от НПК).

4. Приложим ли е института на условното осъждане по чл. 66 ал. 1 НК по отношение на Дончев?

Институтът на условното осъждане по чл. 66, ал. 1 НК е приложим по отношение на Филип Дончев, ако съдът: (1) намери, че са налице предпоставките на чл. 55, ал. 1, т. 1 НК; (2) определи размер на наказание лишаване от свобода не повече от три години и (3) прецени, че за постигане на целите на наказанието не е наложително той да го изтърпи. Независимо, че е осъждан на лишаване от свобода за извършване на престъпление от общ характер, Дончев е реабилитиран по право при условията на чл. 86, ал. 1, т. 2 НК, доколкото това осъждане е на лишаване от свобода до 3 години и в продължение на 3 години (считано от 30.12.2014 г.), от изтичане на срока му не е извършил друго престъпление. Съгласно разпоредбата на чл. 85, ал. 1 НК, реабилитацията заличава осъждането и отменя за в бъдеще последиците, които законите свързват със самото осъждане.

Предвид извършването на престъпления в условията на реална съвкупност, за да се приложи чл. 66, ал. 1 НК, е необходимо определеното в съответствие с чл. 23 – 24 НК общо наказание лишаване от свобода да е в размер не повече от три години.

5. Приложима ли е разпоредбата на чл. 78а НК?

Разпоредбата на чл. 78а НК е неприложима по отношение и на двамата съпрузи. Извършените от двамата съпрузи престъпления са умишлени. За извършеното от Дончев престъпление по чл. 354а, ал. 2, т. 4 във вр. с ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 2, във вр. с чл. 29, ал. 1, б. „а“ НК се предвиждат наказания лишаване от свобода от 5 до 15 години и глоба (кумулятивно предвидени), а за извършеното от Дончева престъпление по чл. 354а, ал. 1 във вр. с чл. 20, ал. 2 НК – лишаване от свобода от 2 до 8 години и глоба (също кумулативно предвидени). Следователно, и двете деяния са извън приложното поле на чл. 78а НК, тъй като не е налице предпоставката на б. „а“ на ал. 1 – за престъплението да се предвижда наказание лишаване от свобода до три години или друго по-леко наказание, когато е умишлено. Няма данни за несъответствие с останалите предпоставки по ал. 1 на чл. 78а НК (доколкото са настъпили последиците на реабилитацията и в състава на престъплението не са включени като признак имуществени вреди), но поради изискването предпоставките по ал. 1 да са налице кумулативно и липсата на една от тях, институтът на освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание се явява неприложим по отношение на деянията на двамата съпрузи по чл. 354а НК.

По отношение на второто извършено от Филип Дончев престъпление – по чл. 131, ал. 2, т. 4 във вр. с чл. 130, ал. 2 НК, формално са налице всички условия по чл. 78а ал. 1 НК – то е

Решение на казус № 3 от конкурса за младши съдии в СГС (2021 г.)

умишлено и за него се предвижда наказание лишаване от свобода до 3 години, деецът не е осъждан за престъпление от общ характер и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на този раздел (тъй като са настъпили последиците на реабилитацията) и с престъплението не са причинени имуществени вреди. Освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание обаче отново е неприложимо, защото престъплението е извършено в реална съвкупност с друго престъпление, както и по отношение на полицейски орган, и предвид отрицателните предпоставки, регламентирани в ал. 7 на чл. 78а НК, разпоредбата на ал. 1 не се прилага при множество престъпления, както и при престъпления, извършени спрямо орган на власт (ТР № 1 от 2017 г. на ОСНК на ВКС) при или по повод изпълнение на службата му. Съгласно чл. 93, т. 2 НК, „Орган на власт“ са органите на държавна власт, органите на държавно управление, органите на съдебната власт, както и служителите при тях, които са натоварени с упражняването на властнически функции. Деянието е извършено по отношение на полицейския орган при изпълнение на неговата служба – същият се е легитимирал със служебна карта и е обяснил, че предстои извършване на претърсване, което действие е в рамките на неговите служебни правомощия.

6. Може ли в конкретния случай Таня Дончева да бъде защитник на своя съпруг, ако същият бъде привлечен към наказателна отговорност?

Поначало разпоредбата на чл. 91, ал. 2 НПК дава възможност защитник на обвиняемия да бъде неговия съпруг/съпруга. Следователно няма принципна пречка Дончева да бъде защитник на своя съпруг.

В конкретния случай, ако Дончева бъде привлечена към наказателна отговорност, предвид резултатите от дактилоскопната експертиза, и тя участва в наказателното производство като обвиняем, намира приложение разпоредбата на чл. 91, ал. 3, т. 4 НПК (Дончева също е извършила престъпление от общ характер и следва да бъде привлечена в качеството на обвиняем). В случай, че Дончева не бъде привлечена в качеството на обвиняем, е възможно тя да участва в наказателното производство в процесуалното качество на свидетел. На основание чл. 119 НПК тя може да откаже да свидетелства. Ако Дончева участва в друго процесуално качество в производството, тя не може да бъде защитник.

Казусът е изготвен въз основа на данните в присъда на Окръжен съд – Кюстендил по н.о.х.д. № 50 от 2015 г. Присъдата е потвърдена с решение на Софийския апелативен съд по в.н.о.х.д. № 780 от 2015 г., което е оставено в сила с решение на Върховния касационен съд по н.д. № 1664 от 2015 г.

Казус № 2

С влязла в сила на 16.06.2014г. присъда на Районен съд Дупница на Тодор Атанасов било наложено наказание „пробация“, с определяне на пробационни мерки по чл.42а ал.2 т.1 и 2 за срок от 1 година и 6 месеца – за извършване на престъпление от общ характер по чл.208 ал.1 НК. Наказанието „пробация“ започнал да изтърпява, считано от 01.07.2014г.

Атанасов живеел в махала на с.Големо село, общ.Дупница, обл.Кюстендил, като с един от съседите си – Георги Станимиров, се познавал добре. Двамата били несемейни и понякога си гостували, като употребявали алкохол.

През пролетта на 2015г. Станимиров бил назначен като общ работник в местна ферма за отглеждане на щрауси, като постепенно се сблизил със собственичката – Румяна Иванова. Отношенията им се задълбочили и Станимиров често оставал да ноцува при своята приятелка. Иванова го помолила да запази отношенията им в тайна.

В началото на м.юни 2015г. Атанасов гостувал на Станимиров и по време на разговора му споделил, че от години е влюбен в Иванова. Помолил го за съвет по какъв начин да ѝ разкрие чувствата си. Станимиров отвърнал, че не може да му помогне, тъй като не познава Иванова добре и рядко я вижда във фермата. Впоследствие съобщил на Иванова за ситуацията, в която се оказал.

На 10.06.2015г. следобяд Атанасов отишъл в близост до фермата и от разположена наблизу горичка наблюдавал района, за да види дали Иванова е там. След като се стъмнило, се приближил до оградата и успял да види, че Станимиров и Иванова са заедно в една от стаите на административната сграда. Досетил се, че двамата имат интимни отношения и си тръгнал.

Сутринта на 11.06.2015г. Атанасов написал на Станимиров бележка : „Гошо, заради Румяна ще те убия!“, която подписал. Отишъл до къщата на Станимиров и оставил бележката пред входната врата, като я затиснал с боен патрон от автомат „Калашников“, запазен като спомен от казармата.

Около обяд Станимиров се прибрал и забелязал бележката. Прочел я и веднага се обадил по мобилния телефон на Атанасов. Попитал го какво става и откъде има патрон. Атанасов му се извинил, обяснил че съжалява и предложил да му дойде на гости, за да се сдобрят. Станимиров се съгласил и добавил, че ще бъде вкъщи след 19.00ч.

Същата вечер Атанасов отишъл в дома на Станимиров, като взел шише с ракия. Двамата седнали в дневната, като започнали да употребяват алкохол и да обсъждат взаимоотношенията си. След като изпили донесения от Атанасов алкохол, домакинът извадил друго шише с вино и двамата постепенно изпаднали в пияно състояние.

Около 22.00ч. Атанасов внезапно станал от масата и нанесъл на Станимиров няколко юмручни удари в лицето. Станимиров паднал на пода, а от носа му обилно потекла кръв, което стреснало Атанасов и същият избягал. Станимиров се изправил, почувствал се зле и и седнал на дивана.

На 13.06.2015г. Иванова решила да потърси Станимиров, тъй като не отговарял на телефонните ѝ повиквания. Отишла в дома му и го намерила да лежи на дивана с кръв по лицето и дрехите. Опитала са да го разбуди, но не успяла. Веднага сигнализирала на спешен телефон 112, като не след дълго на място пристигнала линейка, както и полицейски служители. На пристигналите полицаи Иванова заявила, че има голяма вероятност Атанасов да е съпричастен

Контролен казус:

Ю. В. /

Казус № 2

към случилото се. Дежурният лекар констатирал, че пострадалия не е контактен и е в тежко състояние. Същият бил транспортиран до ЦСМП клон гр.Дупница и веднага пренасочен към УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“, гр.София. Независимо от оказаната му специализирана и адекватна медицинска помощ, на 16.06.2016г. Станимиров починал в гр.София.

След извършване на оглед и аутопсия на трупа му, била изготвена съдебномедицинска експертиза. От нея е видно - у пострадалия са констатирани : кръвонасядания по двете очи и челото, счупване на носни кости, остра кръвозагуба и аспирация на кръв, мастна емболия и микротромбоемболия в бял дроб, тежък мозъчен и белодробен оток. Уврежданията са причинили разстройство на здравето, временно опасно за живота. При това състояние е била налице реална опасност от настъпване на смърт без оказване на своевременна специализирана медицинска помощ.

На 18.06.2015г. Атанасов бил постоянно задържан под стража по друго, водено срещу него наказателно производство.

На 20.06.2015г. същият бил привлечен в качеството на обвиняем във връзка със смъртта на Станимиров. Атанасов заявил на разследващия полицай, че на досъдебното производство не желае адвокатска защита и ще се защитава сам, като искането му било уважено.

През м.март 2020г. срещу Атанасов в съда бил внесен обвинителен акт и образувано наказателно дело от общ характер. За съдебното производство Атанасов решил да упълномощи защитник, тъй като не бил уверен, че ще се справи сам. В разпоредителното заседание, след обсъждане на въпросите по чл.248 НПК, защитникът възразил че неправилно е даден ход на това заседание в отсъствие на пострадалия Иван Станимиров/ син на Георги Станимиров/, който не бил призован поради напускане на посочения от него адрес.

Въпроси :

1. Каква е правната квалификация на извършеното? Аргументирайте се.
2. Кой първоинстанционен съд е компетентен да разгледа делото?
3. Приложим ли е института на условното осъждане по чл.66 ал.1 НК?
4. Основателно ли е възражението на защитника и коя от хипотезите на чл.248 ал.5 НПК следва да приложи съдът?
5. Допустимо ли е делото да бъде разгледано по реда на Глава XXVII НПК – „Съкратено съдебно следствие в производството пред първата инстанция“?

Контрастен казус

Казус № 5

Подсъдимият Румен Ганчев е роден на 13.12.1996г. неосъждан, Към момента на деянието ученик в II клас.

Подсъдимият е психично здрав, характеризиращ се с холерична темпераментова структура, социабилен, със стремеж да спечели одобрение и признание от авторитетни фигури, склонен към импулсивни постъпки.

Спрямо подсъдимия Ганчев, преди датата на инкриминираното деяние, е постановено Решение, влязло в сила на 08.01.2015г, с което същият е освободен от наказателна отговорност и на основание чл.78а, ал.6 вр. ал.1 от НК му е наложено административно наказание "обществено порицание" за извършено престъпление по чл. 131,ал.1 т.1 вр. чл.130, ал.2 вр. чл.63,ал.1 т.4 отНК.

Срещу подсъдимия е установено, че се водят още две наказателни производство съответно по чл.131, ал.1 т.12 вр. чл.130, ал.2 от НК за извършено деяние на 28.01.2015г., и по чл.131,ал.1 т.1 вр. чл.130, ал.2 вр. чл.63, ал.1 т.4 от НК и по чл.144, ал.3 вр. ал.1 вр. чл.63,ал.1 т.3 от НК за деяния, извършени на 17.11.2014г. като делата са внесени в СРС.

Около година, преди датата на деянието 29.01.2015г, подсъдимият се запознал лицата Алекс Димитров и Петър Йорданов в клуб в центъра на гр. София, където се събирали членове на неформална националистическа младежка организация, чиято цел била „респектиране на чужденци, основно бежанци и емигранти и цигани чрез нанасяне на побой и психически тормоз.“

На 29.01.2015г около 18.00ч подсъдимият Ганчев се срещнал с двамата си приятели Димитров и Йорданов в района на кв. Овча купел.

По идея на Димитров, решили да "внесат респект в лагер за бежанци", намиращ се в близост. Лицата се насочили към бул. Монтевидео. В района на спирка на градския транспорт, след магазин за хранителни стоки, тримата забелязали тъмнокож мъж, впоследствие установен като Феликс, бежанец от Камерун. Йорданов заедно с подсъдимия Ганчев се насочили към лицето, което побягнало. Всеки един от двамата имал нож, подсъдимият Ганчев - тип "пеперуда", а Йорданов - малък сгъваем джобен нож с черна дръжка, отварящ се механично. Настигайки Феликс, същите успели да му нанесат прободна рана с нож в областта на гърба, с която му били причинена телесна повреда. За случая било образувано друго досъдебно производство.

След нападението над Феликс подсъдимият Ганчев заедно с Йорданов и Димитров се отдалечили от местопроизшествието. Между тримата бил проведен разговор, в който подсъдимият съобщил, че е успял да "наръга негъра", а свидетелят Димитров бил упрекнат за бездействието си.

Заедно трите лица се придвижили с автобус до Околовръстен път, където решили да изкачат друго лице, което да "респектират".

Около 20.00ч свидетелят Митко Ангелов, който бил от ромски произход, се прибирал от работа. Същият забелязал на спирката на автобус три момчета – Ганчев, Димитров и Йорданов. Приближавайки се към тях, тримата възприели ромския произход на Ангелов, като Димитров нанесъл удар с юмрук в дясното слепоочие на пострадалия, от който той паднал на земята и се свил,обгръщайки главата си с ръце, с цел да се предпази от по-нататъшни удари. В този момент Ганчев извадил носеното от него ножче тип "пеперуда" и със значителна сила нанесъл на Ангелов шест прободно - порезни рани в областта на страничните и задна повърхност на гръдния кош. Виждайки, че подсъдимият държи в ръцете си ножа Йорданов извикал "Стига! Тръгваме!", след което тримата пресекли околовръстния път и избягали в посока

Контролен казус - Д.З.

Казус № 5

кв. Горна баня. Подсъдимият съобщил на Димитров и Йорданов, че е успял да "наръга" пострадалия около 10 пъти. След като стигнали в къщата на Йорданов, подсъдимият извадил ножа си и го измил на мивката в банята, при което Димитров възприел, че по същият им кръв. Малко по-късно лицата се разделили, като подсъдимият Ганчев изхвърлил на неустановено място ножа, тип „пеперуда“, с който нанесъл удари на пострадалия на инкриминираната дата.

Пострадалият Ангелов постъпил в УМБАЛСМ "Пирогов", където му била оказана медицинска помощ и извършена операция.

В резултат на действията на подсъдимия Ганчев, на Ангелов били нанесени шест прободно -порезни наранявания в задната част на гръдния кош, проникващи в гръдната кухина, довели до двустранен пневмоторакс и двустранен хемоторакс с излив на 900мл кръв, които са му причинили постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота, като при ненавременна оказана спешна медицинска помощ получените телесни увреждания са щели да доведат до настъпване на смъртен изход.

Лечението на Ангелов след хоспитализацията в УМБАЛСМ "Пирогов", откъдето е изписан 03.02.2015г продължило и повече от седем месеца продължило възстановяването му. В следствие на случилото се пострадалия в дълъг период от време е бил в стрес и е отказвал да излиза от дома си в тъмната част на денонощието.

В хода на съдебното производство, подсъдимият не се признава за виновен и не дава обяснения.

Първоинстанционното производство е приключило с присъда на 16.03.2016г

1. Каква е правната квалификация на извършеното? Аргументирайте се.
2. Кой компетентният първоинстанционен съд да разгледа делото ?
3. Възможно ли е делото да приключи по особените правила, предвидени в НПК, ако същото се разглежда към днешна дата?
4. Ако съдът признае подсъдимия за виновен, съществува ли възможност за приложение на чл.66 от НК ?
5. Посочете смекчаващите и отегчаващи отговорността обстоятелства ?
6. Има ли пострадало лице, кое е то и какви процесуални възможности има за защита на своите права?

Контролен казус:

Д. Е. С.